

Wekelijks verkeersinfarct dreigt door ongevallen vrachtwagens

P.J. DEKKER.

'Neem eens maatregelen tegen al die ongevallen' (AD 7-5). Waar ik op had gehoopt is gelukkig gebeurd: een reactie vanuit de vrachtverkeerswereld op mijn brief in deze rubriek eerder deze week. Dit geeft mij de gelegenheid wat dieper op de materie in te gaan en misschien zelfs een bijdrage te leveren om te komen tot een oplossing van het probleem. De reactie van Izaak Vermaat ('Graag wat meer begrip voor onze vrachtrijders', Opinie 7-5) is de typische Pavlov-reactie vanuit de wereld van het vrachtverkeer. Dit helpt ons niet verder. Ik signaleer een ernstig probleem en hoop op constructieve bijdragen van anderen. En op z'n minst het begin van een serieuze discussie, liefst een waaraan ook overheid en belanghebbenden deelnemen. Overigens begrijp ik de reactie van Vermaat, en de oproep aan zijn collega-chauffeurs is hartverwarmend. Maar het is niet de oplossing. Mijn stukje was ook niet bedoeld om de beroepschauffeurs als schuldigen aan te wijzen. Nee, ik zie een probleem dat de samenleving dreigt te ontwrichten.

Dat ongelukken met vrachtwagens een zware belasting zijn voor het verkeer staat buiten kijf. Dit is meestal niet de schuld van de chauffeur, maar wordt veroorzaakt doordat we met enorme kolossen op steeds drukkeren wegen rijden. Dit maakt het noodzakelijk dat er naar de regels wordt gekeken.

Enkele ideeën: een inhaalverbod voor vrachtauto's, ook op driebaanswegen. Staan we veel minder in de file. Handhaving van de 80 km-regel voor vrachtverkeer. Verbod op het gebruik van de cruise control in vrachtauto's. Als we nu niet serieus aan een oplossing werken, zitten we minstens één keer per week met een verkeersinfarct.